

- 2) Om fristen för att väcka talan om återbetalning är tio år, vid vilken tidpunkt ska då konsumenten anses ha möjlighet att få kännedom om att villkoret är oskäligt och om de rättigheter som direktivet tillerkänner konsumenten? Är det innan preskriptionsfristen börjar löpa eller innan den löper ut?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (Belgien) den 17 januari 2022 – VN mot Belgische Staat

(Mål C-34/22)

(2022/C 213/28)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent

Parter i det nationella målet

Klagande: VN

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfrågor

Strider [artikel 21.5 WIB 1992], i dess lydelse enligt artikel 170 i lagen av den 25 april 2014 om vissa bestämmelser, mot bestämmelserna i artiklarna 56 och 63 FEUF samt mot artiklarna 36 och 40 i EES-avtalet, i den mån den omtvistade nationella bestämmelsen, även om den utan åtskillnad gäller för såväl inhemska som utländska tjänsteleverantörer, inte enbart uppställer villkor som motsvarar villkoren i artikel 2 KB/WIB 1992, som i praktiken endast finns på den belgiska marknaden, utan även kräver att sådana motsvarande villkor dessförinnan ska ha fastställts av myndigheterna i den berörda EES-medlemsstaten, vilket går längre än att underställas lokal kontroll och omfattas av insättningsgarantisystemet i enlighet med direktiv 94/19/EG (¹), och följaktligen utgör ett allvarligt hinder för utländska tjänsteleverantörers möjligheter att tillhandahålla sina tjänster i Belgien?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (EUT L 135, 1994, s. 5).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Craiova (Rumänien) den 28 januari 2022 – NR mot Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova

(Mål C-58/22)

(2022/C 213/29)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Craiova

Parter i det nationella målet

Klagande: NR

Ytterligare deltagare i rättegången: Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova

Tolkningsfråga

Ska principen *ne bis in idem*, såsom den garanteras i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med Rumäniens skyldigheter att uppfylla de riktmärken som anges i beslutet om samarbets- och kontrollmekanismen (Europeiska kommissionens beslut 2006/928), tolkas så, att ett avskrivningsbeslut, som har utfärdats av åklagarmyndigheten efter att viktiga bevis erhållits i det aktuella målet, utgör hinder för att ett annat åtal väcks för samma gärning, dock med en annan rättslig kvalificering, mot samma person, eftersom beslutet är slutligt, förutom i fall där det har konstaterats att den omständighet som låg till grund för avskrivningen är obefintlig eller där det har framkommit nya uppgifter eller omständigheter som visar att den omständighet som låg till grund för avskrivningen inte längre föreligger?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichts Wiesbaden (Tyskland) den 1 februari 2022 – RL mot Landeshauptstadt Wiesbaden

(Mål C-61/22)

(2022/C 213/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichts Wiesbaden

Parter i det nationella målet

Sökande: RL

Svarande: Landeshauptstadt Wiesbaden

Giltighetsfråga

Ska skyldigheten att införa och lagra fingeravtryck i identitetskort enligt artikel 3.5 i förordning (EU) 2019/1157 ⁽¹⁾ anses strida mot överordnad unionsrätt, i synnerhet

- a) mot artikel 77.3 FEUF
- b) mot artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna
- c) mot artikel 35.10 i den allmänna dataskyddsförordningen ⁽²⁾

och därmed anses vara ogiltig på någon av dessa grunder?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1157 av den 20 juni 2019 om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet (EUT L 188, 2019, s. 67).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

Överklagande ingett den 2 februari 2022 av Europeiska investeringsbanken av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 24 november 2021 i mål T-370/20, KL mot Europeiska investeringsbanken

(Mål C-68/22 P)

(2022/C 213/31)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska investeringsbanken (EIB) (ombud: G. Faedo och I. Zanin)